SAFLAX®

Tips

SKU: 13007 Vogelkirsche

© Yves6 - CC-BY-SA-3.0

Prunus avium

Български	BG	2	
Dansk	DK	2	
Deutsch	DE	2	
English	UK	2	
Eesti	EE	3	
Suomalainen	FI	3	
Français	FR	3	
Ελληνική	GR	3	
Gaeilge	IE	4	
íslenskur	IS	4	
Italiano	IT	4	
Hrvatski	HR	4	
Latviešu	LV	5	
Lietuvių kalba	LT	5	
Malti	MT	5	
Nederlands	NL	5	
Norsk	NO	6	
Polski	PL	6	
Português	PT	6	
Românesc	RO	6	
Svenska	SE	7	
Slovensky	SK	7	
Slovenski	SI	7	
Español	ES	7	
Česky	CZ	8	
Türkçe	TR	8	
Magyar	HU	8	
日本語	JP	9	

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Дива череша
Prunus avium
Майката на всички сладки череши

Широколистната дива череша се разпознава лесно по гладката пръстеновидна кора. Върху червено-кафеникавата кора като характерен белег се открояват хоризонталните ленти от коркови брадавици. От около 2500 години дивата форма не само се използва за плодовете си, но и се опитомява. Всички форми на череша се отглеждат от дивото растение, което е било култивирано в Гърция много преди нашата ера. Легионите най-накрая ги превеждат през Алпите през Рим. Пищните цветове на черешата се развиват преди появяването на листата през април и май. Тогава цялото дърво е покрито с чисто бели цветове, предимно на гроздове. След това костилките узряват през юли от червено до тъмно и черно-червено с гланцово покритие. Между другото, плодовете на дивата череша са също толкова годни за консумация, колкото и обикновените сладки череши. По-малки са, но доста сочни. През есента листата на дивата череша стават яркочервени, преди да се окапят през зимата. **Естествено местоположение**: Първоначално произхождаща от Гърция, с изключение на далечния север и североизток, дивата череша може да се намери в цяла Европа, както и в Мала Азия и Кавказ. **Успешно отглеждане:** Отглеждането от семена на закрито е възможно през цялата година. Първо поставете семената в хладилника за няколко дни, за да насърчите покълването. След това ги оставете да се накиснат в стайна топла вода за 24 часа и след това ги поставете на около един сантиметър дълбочина в субстрата за отглеждане или влажна, песъчлива градинска почва. Опънете хранително фолио върху съда с култура и пробийте няколко дупки във фолиото. Това предпазва почвата от изсушаване. Трябва да отстранявате фолиото за 2 часа на всеки два до три дни. Това предотвратява образуването на мухъл върху растящата почва. Поставете саксията със семена на светло и топло място с 20 до 25° по Целзий и поддържайте почвата влажна, но не мокра. Покълването обикновено става след четири до шест седмици. **Най-доброто местоположение:** Черешата е лек дървесен вид и затова предпочита топли, слънчеви места. Осигурете му достатъчно пространство, за да се развива красиво, защото то се проявява като самотно дърво. **Оптимална грижа:** При подрязването на черешата дървото трябва да се прореди още малко, както е обичайно при овощните дървета. така че много светлина и въздух да достигат до листата, цветята и плодовете. Старата градинарска поговорка гласи, че след подрязване градинарят трябва да може да хвърли шапката си през клоните. **През зимата:** Защитете дървото през първата зима, като натрупате листа или храсти. От следващата година черешата е напълно издръжлива.

Vilde kirsebær
Prunus avium
Alle søde kirsebærs mor

Det løvfældende vilde kirsebær er let at kende på sin glatte, ringmærkede bark. På den rødbrune bark fremtræder de vandrette bånd af korkvorter som et karakteristisk træk. I omkring 2500 år har den vilde form ikke kun været brugt til sine frugter, men også tæmmet. Alle søde kirsebærformer er avlet fra den vilde plante, som blev dyrket i Grækenland længe før vor tidsregning. Legionerne bragte dem endelig over Alperne via Rom. Fuglekirsebærets frodige blomster udvikler sig, før bladene spirer i april og maj. Så er hele træet dækket af rene hvide blomster, mest i klaser. Drupperne modner derefter i juli fra rød til mørk og sort-rød med en blank finish. I øvrigt er frugterne af de vilde kirsebær lige så spiselige som normale søde kirsebær. De er mindre, men ret saftige. Om efteråret bliver bladene på det vilde kirsebærtræ knaldrøde, før de fældes om vinteren. **Naturlig beliggenhed**: Oprindeligt hjemmehørende i Grækenlandmed undtagelse af det fjerne nord og nordøst, kan vildkirsebæret findes i hele Europa samt i Lilleasien og Kaukasus. **Succesfuld dyrkning:** Dyrkning fra frø indendørs er muligt hele året rundt. Stil først frøene i køleskabet i et par dage for at fremme spiring. Lad dem derefter trække i stuevarmt vand i 24 timer og læg dem derefter cirka en centimeter dybt i vækstsubstratet eller fugtig, sandet havejord. Stræk husholdningsfilm over dyrkningskarret og prik et par huller i filmen. Dette beskytter jorden mod udtørring. Du bør fjerne folien i 2 timer hver anden til tredje dag. Dette forhindrer mug i at dannes på den voksende jord. Stil frøpotten et let og varmt sted med 20 til 25° Celsius og hold pottejorden fugtig, men ikke våd. Spiring sker normalt efter fire til seks uger. **Den bedste beliggenhed:** Fuglekirsebær er en let træart og foretrækker derfor varme, solrige steder. Giv den plads nok til at udvikle sig smukt, for den kommer til sin ret som et ensomt træ. **Optimal pleje:** Ved beskæring af fuglekirsebæret bør træet tyndes lidt mere ud, som det er normalt med frugttræer. så meget lys og luft når blade, blomster og frugter. Det gamle gartnerord siger, at gartneren efter beskæring skal kunne kaste sin hat gennem grenene. **Om vinteren:** Beskyt træet den første vinter ved at stable blade eller børstetræer op. Fra det følgende år er fuglekirsebæret så helt hårdfør.

Vogelkirsche
Prunus avium
Die Mutter aller Süßkirschen

Die sommergrüne Vogelkirsche ist an ihrer glatten Ringelborke leicht zu erkennen. Auf der rot-bräunlichen Rinde heben sich die waagerecht verlaufenden Korkwarzenbänder als charakteristisches Merkmal ab. Seit etwa 2500 Jahren wird die Wildform nicht nur wegen ihrer Früchte genutzt, sondern auch domestiziert. Alle Süßkirschenformen gehen züchterisch auf die Wildpflanze zurück, die in Griechenland bereits lange vor unserer Zeitrechnung kultiviert worden ist. Über Rom brachten die Legionen sie schließlich mit über die Alpen. Die üppige Blütenpracht der Vogelkirsche entwickelt sich vor dem Laubaustrieb im April und Mai. Dann ist der ganze Baum mit reinweißen und meist in Büschelchen stehenden Blüten übersät. Die Steinfrüchte reifen dann im Juli von rot bis dunkel- und schwarzrot glänzend aus. Die Früchte der Vogelkirschen sind übrigens ebenso essbar wie normale Süsskirschen. Sie sind zwar kleiner, dafür aber ziemlich saftig. Im Herbst färben sich die Blätter der Vogelkirsche leuchtend rot, bevor sie zum Winter abgeworfen werden. **Naturstandort**: Ursprünglich in Griechenland beheimatet ist die Vogelkirsche mit Ausnahme des hohen Nordens und Nordostens in ganz Europa sowie in Kleinasien und im Kaukasus anzutreffen. **Anzucht:** Im Haus ist die Anzucht aus Samen das ganze Jahr über möglich. Legen Sie die Samen zunächst für einige Tage in den Kühlschrank, um die Keimfähigkeit anzuregen. Lassen Sie sie danach noch für 24 Stunden in raumwarmem Wasser vorquellen und setzen Sie sie dann circa einen Zentimeter tief in Anzuchtsubstrat oder feuchte, sandige Gartenerde. Spannen Sie Klarsichtfolie über das Anzuchtgefäß und stechen Sie einige Löcher in die Folie. So ist die Erde vor Austrocknung geschützt. Alle zwei bis drei Tage sollten Sie die Folie für 2 Stunden entfernen. Das beugt einer Schimmelbildung auf der Anzuchterde vor. Stellen Sie das Anzuchtgefäß an einen hellen und warmen Ort mit 20 bis 25° Celsius und halten Sie die Anzuchterde feucht, aber nicht nass. Die Keimung erfolgt in der Regel nach vier bis sechs Wochen. **Standort:** Die Vogelkirsche ist eine Lichtbaumart und bevorzugt daher warme, sonnige Lagen. Geben Sie Ihr ausreichend Platz, um sich schön zu entwickeln, denn als Solitärbaum kommt sie am besten zur Geltung. **Pflege:** Beim Rückschnitt der Vogelkirsche sollte, wie bei Obstbäumen üblich, der Baum etwas stärker ausgelichtet werden. damit besonders viel Licht und Luft an Blätter, Blüten und Früchte kommt. Die alte Gärtnerregel besagt, dass der Gärtner nach dem Rückschnitt seinen Hut durch die Äste werfen können sollte. **Im Winter:** Schützen Sie den Baum im ersten Winter noch durch Anhäufeln von Laub oder Reisig. Ab dem Folgejahr ist die Vogelkirsche dann völlig winterhart.

Wild Cherry
Prunus avium
The mother of all sweet cherries

The summer-green Wild Cherry is with its smooth ringed bark easy to make out. Characteristic are the horizontal running cork wart strips on the red-brown coloured crust. Since 2500 years the wild variety is not only used for its fruits, but it is also domesticated. All sweet cherry species originate in the wild variety that was already cultivated in Greece long before the Christian Era. The legions brought the plant through Roma eventually over the Alps. Its lush blossoming starts in April and May before the foliation, and the whole tree is dotted with bright-white flowers that are mostly arranged in small tussocks. In July the Wild Cherry produces the shiny red or dark-red coloured stonefruits that are as same eatable as sweet cherries - even though they are smaller, they are also quite juicy. The leaves of the tree shine with a red colour during autumn, before being cast off close to winter. **Natural location**: The Wild Cherry originally comes from Greece, but with the exception of the very North and the Northeast it can be found everywhere in Europe, as well as in Anatolia and the Caucasus region. **Successful cultivation:** Seed propagation indoors is possible throughout the year. To increase the germinability, you should initially keep the seeds in the refrigerator for a couple of days - then place them for another 24 hours in a bowl with lukewarm water for priming. After that, plant the seeds about 1 cm deep into moist potting compost or sandy garden soil and cover the seed container with clear film to prevent the earth from drying out. Don't forget to make some holes in the clear film and take it every second or third day completely off for about 2 hours. That way you avoid mold formation on your potting compost. Place the seed container somewhere bright and warm with a temperature between 20°C and 25° Celsius and keep the earth moist, but not wet. Usually it takes four to six weeks until germination. **The best location:** The Wild Cherry is a light demanding plant that needs a warm and sunny place. See that you give your tree enough space to grow nicely and it will best show to advantage as a solitary plant. **Optimal care:** When you cut back your Wild Cherry, you should thin out the tree properly like you do with any other fruit tree, so a maximum of light and air can reach the leaves, flowers and fruits of the tree. A common gardener's rule states that you should be able after pruning to throw your hat through the branches. **In the winter:** In the first winter you should protect your tree through earthing up with foliage or some brushwood. After that, it will be fully frost-resistant.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Metskirss
Prunus avium
Kõigi magusate kirsside ema

Heitlehise metskirsi tunneb kergesti ära selle sileda rõngastatud koore järgi. Punakaspruunikal koorel paistavad iseloomuliku tunnusena silma korgitüügaste horisontaalsed vöödid. Umbes 2500 aastat pole metsikut vormi mitte ainult viljade jaoks kasutatud, vaid ka kodustatud. Kõik maguskirsivormid on aretatud looduslikust taimest, mida kasvatati Kreekas ammu enne meie ajastut. Leegionid tõid nad lõpuks Rooma kaudu üle Alpide. Linnukirsi lopsakad õied arenevad enne lehtede tärkamist aprillis ja mais. Siis on kogu puu kaetud puhasvalgete õitega, enamasti kobaratena. Seejärel valmivad luuviljad juulis punasest tumedaks ja mustjaspunaseks, läikiva viimistlusega. Muide, metskirsi viljad on sama söödavad kui tavalised magusad kirsid. Need on väiksemad, aga päris mahlased. Sügisel muutuvad metskirsipuu lehed erkpunaseks, enne kui need talvel langevad. **Looduslik asukoht**: Algselt pärit Kreekastvälja arvatud kaugel põhja- ja kirdeosa, võib metskirssi kohata nii kogu Euroopas kui ka Väike-Aasias ja Kaukaasias. **Edukas kasvatamine:** Seemnetest siseruumides kasvatamine on võimalik aastaringselt. Esmalt asetage seemned idanemise soodustamiseks mõneks päevaks külmkappi. Seejärel laske neil 24 tundi toasoojas vees liguneda ja seejärel asetage need umbes ühe sentimeetri sügavusele kasvusubstraati või niiskesse liivasesse aiamulda. Venitage kultuurianuma kohale toidukile ja torkake kilesse mõned augud. See kaitseb mulda kuivamise eest. Peaksite fooliumi eemaldama 2 tunniks iga kahe kuni kolme päeva järel. See takistab hallituse teket kasvupinnal. Asetage külvipott valgusküllasesse ja sooja kohta, mille temperatuur on 20–25 ° C, ning hoidke istutusmuld niiskena, kuid mitte märjana. Idanemine toimub tavaliselt nelja kuni kuue nädala pärast. **Parim asukoht:** Linnukirss on kerge puuliik ja eelistab seetõttu sooja päikesepaistelist kasvukohta. Andke talle piisavalt ruumi ilusaks arenemiseks, sest ta tuleb üksildase puuna omaette. **Optimaalne hooldus:** Linnukirsi pügamisel tuleks puud veel veidi harvendada, nagu viljapuude puhul ikka. et lehtedele, õite- ja viljadele jõuaks palju valgust ja õhku. Vana aedniku kõnekäänd ütleb, et pärast pügamist peaks aednik saama mütsi okste vahelt läbi visata. **Talvel:** Kaitske puud esimesel talvel lehtede või võsa kuhjamisega. Järgmisest aastast on linnukirss siis täiesti vastupidav.

Villi kirsikka
Prunus avium
Kaikkien makeiden kirsikoiden äiti

Lehtipuukirsikka tunnistaa helposti sen sileästä rengasmaisesta kuoresta. Punaruskeassa kuoressa korkkisyylien vaakasuorat nauhat erottuvat tunnusomaisena piirteenä. Noin 2500 vuoden ajan villiä muotoa ei ole vain käytetty hedelmiensä, vaan myös kesytetty. Kaikki makean kirsikkamuodot on jalostettu luonnonvaraisista kasveista, joita viljeltiin Kreikassa kauan ennen aikamme. Legioonat toivat heidät lopulta Alppien yli Rooman kautta. Lintukirsikan rehevät kukat kehittyvät ennen lehtien itämistä huhti-toukokuussa. Sitten koko puu peittyy puhtaanvalkoisilla kukilla, enimmäkseen rypäleissä. Sen jälkeen luumarjat kypsyvät heinäkuussa punaisesta tummaan ja musta-punaiseksi kiiltävällä pinnalla. Muuten, villikirsikan hedelmät ovat yhtä syötäviä kuin tavalliset makeat kirsikat. Ne ovat pienempiä, mutta melko mehukkaita. Syksyllä luonnonkirsikkapuun lehdet muuttuvat kirkkaan punaisiksi ennen kuin ne irtoavat talvella. **Luonnollinen sijainti**: Alunperin kotoisin Kreikastakaukopohjoista ja koillista lukuun ottamatta villikirsikkaa löytyy kaikkialta Euroopasta sekä Vähä-Aasiasta ja Kaukasuksesta. **Onnistunut viljely:** Kasvatus siemenistä sisätiloissa on mahdollista ympäri vuoden. Laita siemenet ensin jääkaappiin muutamaksi päiväksi itämisen edistämiseksi. Anna niiden sitten liota huoneenlämpöisessä vedessä 24 tuntia ja laita ne sitten noin sentin syvyyteen kasvualustaan tai kosteaan, hiekkaiseen puutarhamaahan. Venytä elintarvikekalvo viljelyastian päälle ja pistele kalvoon muutamia reikiä. Tämä suojaa maaperää kuivumiselta. Poista folio 2 tunnin ajaksi kahden tai kolmen päivän välein. Tämä estää homeen muodostumisen kasvumaahan. Aseta siemenruukku valoisaan ja lämpimään paikkaan, jonka lämpötila on 20–25 °C, ja pidä istutusmaa kosteana, mutta ei märkänä. Itäminen tapahtuu yleensä neljän tai kuuden viikon kuluttua. **Paras sijainti:** Lintukirsikka on kevyt puulaji ja suosii siksi lämpimiä, aurinkoisia paikkoja. Anna sille riittävästi tilaa kehittyä kauniisti, sillä se tulee omakseen yksinäisenä puuna. **Optimaalinen hoito:** Lintukirsikkaa karsittaessa puuta tulee harventaa hieman enemmän, kuten hedelmäpuille tavallista. jotta paljon valoa ja ilmaa pääsee lehdille, kukille ja hedelmille. Vanhan puutarhurin sananlasku sanoo, että karsimisen jälkeen puutarhurin pitäisi pystyä heittämään hattu oksien läpi. **Talvella:** Suojaa puu ensimmäisenä talvena kasaamalla lehtiä tai pensaspuuta. Seuraavasta vuodesta alkaen lintukirsikka on sitten täysin kestävä.

Cerisier des oiseaux
Prunus avium
La mère de toutes les cerises

Le cerisier des oiseaux sempervirent est facile à reconnaître grâce à son écorce fine. Les bandes de liège horizontales sur l'écorce brun-rouge sont un caractéristique du cerisier des oiseaux. La forme sauvage fut utilisé non seulement pour ses fruits il y a 2 500 ans, mais on le domestiquait. Tous les cerisiers descendent de la plante sauvage, qui fut cultivée en Grèce bien avant notre ère. En Rome, les légions les emmenaient sur les Alpes. La floraison abondante du merisier se développe avant la poussée des feuilles en avril et mai. Ensuite, l'arbre est totalement couvert de fleurs blanc brillant qui sont en petits bouquets la plupart du temps. Les fruits à noyau mûrissent ensuite en juillet et passent de rouge à rouge foncé et rouge noir brillant. Les fruits du merisier sont comestibles, comme pour les cerisiers normaux. Ils sont certes plus petits, mais plutôt juteux. En automne, les feuilles du cerisier des oiseaux se colorent en rouge brillant avant de tomber pour l'hiver. **Emplacement naturel**: Le cerisier des oiseaux est originaire de la Grèce et on le retrouve dans toute l'Europe sauf à l'extrême nord et au nord-est, ainsi qu'en Asie mineure et en Caucase. **Culture réussie:** La culture des graines à la maison est possible tout au long de l'année. Pour améliorer la faculté germinative des graines, vous devez d'abord mettre les graines dans le refrigérateur pendant quelques jours, puis les mettre dans de l'eau à température ambiante pendant 24 heures. Ensuite, mettez les graines dans du substrat humide ou dans de la terre du jardin humide et sableuse à environ un centimètre de profondeur. Couvrez le récipient avec une feuille transparente dans laquelle vous faites des trous. Comme ça, le terreau est protégé du dessèchement. Vous devez enlever la feuille pendant deux heures tous les deux ou trois jours. Ceci prévient la formation de moisissures dans le terreau. Mettez le récipient dans un endroit lumineux et chaud de 20° à 25° Celsius et gardez le terreau humide, mais pas mouillé. La germination a lieu après quatre à six semaines, en général. **Le meilleur emplacement:** Le cerisier des oiseaux est un arbre héliophile et a donc besoin d'endroits chauds et ensoleillés. Donnez-lui assez de place pour qu'il puisse bien se développer, car il est plus mis en valeur si c'est un arbre solitaire. **Soins optimaux:** En cas de taille, le cerisier des oiseaux doit être un peu plus éclairci, comme tous les arbres fruitiers, pour que beaucoup de lumière et d'air arrivent sur les feuilles, les fleurs, et les fruits. La vieille règle de jardinier dit que le jardinier doit pouvoir jeter son chapeau à travers les branches après la taille. **En hiver:** Protégez l'arbre pendant la première année avec des couches de feuilles ou de branchages. Le cerisier des oiseaux sera totalement rustique à partir de l'année suivante.

Αγριοκέρασο
Prunus avium
Η μητέρα όλων των γλυκών κερασιών

Το φυλλοβόλο αγριοκέρασο αναγνωρίζεται εύκολα από τον λείο δακτυλιοειδή φλοιό του. Στον κόκκινο-καφέ φλοιό, οι οριζόντιες λωρίδες των κονδυλωμάτων από φελλό ξεχωρίζουν ως χαρακτηριστικό γνώρισμα. Για περίπου 2500 χρόνια, η άγρια μορφή όχι μόνο χρησιμοποιείται για τους καρπούς της, αλλά και εξημερώνεται. Όλες οι μορφές της γλυκιάς κερασιάς εκτρέφονται από το άγριο φυτό, το οποίο καλλιεργούνταν στην Ελλάδα πολύ πριν από την εποχή μας. Οι λεγεώνες τους πέρασαν τελικά τις Άλπεις μέσω της Ρώμης. Τα πλούσια άνθη της κερασιάς αναπτύσσονται πριν φυτρώσουν τα φύλλα τον Απρίλιο και τον Μάιο. Στη συνέχεια ολόκληρο το δέντρο καλύπτεται με κατάλευκα άνθη, κυρίως σε συστάδες. Οι δρύπες στη συνέχεια ωριμάζουν τον Ιούλιο από κόκκινο σε σκούρο και μαύρο-κόκκινο με γυαλιστερό φινίρισμα. Παρεμπιπτόντως, οι καρποί του αγριοκερασιού είναι εξίσου βρώσιμοι με τα κανονικά γλυκά κεράσια. Είναι μικρότερα, αλλά αρκετά ζουμερά. Το φθινόπωρο, τα φύλλα της αγριοκερασιάς γίνονται έντονο κόκκινο πριν πέσουν το χειμώνα. **Φυσική τοποθεσία**: Αρχικά γηγενής στην ΕλλάδαΜε εξαίρεση τα βόρεια και βορειοανατολικά, η αγριοκερασιά απαντάται σε όλη την Ευρώπη καθώς και στη Μικρά Ασία και τον Καύκασο. **Επιτυχημένη καλλιέργεια:** Η καλλιέργεια από σπόρους σε εσωτερικούς χώρους είναι δυνατή όλο το χρόνο. Τοποθετήστε πρώτα τους σπόρους στο ψυγείο για μερικές ημέρες για να ενθαρρύνετε τη βλάστηση. Στη συνέχεια, αφήστε τα να μουλιάσουν σε ζεστό νερό του δωματίου για 24 ώρες και μετά τοποθετήστε τα περίπου ένα εκατοστό βάθος στο υπόστρωμα ανάπτυξης ή στο υγρό, αμμώδες έδαφος του κήπου. Τεντώστε μεμβράνη πάνω από το δοχείο καλλιέργειας και ανοίξτε μερικές τρύπες στη μεμβράνη. Αυτό προστατεύει το έδαφος από το στέγνωμα. Θα πρέπει να αφαιρείτε το αλουμινόχαρτο για 2 ώρες κάθε δύο έως τρεις ημέρες. Αυτό αποτρέπει τη δημιουργία μούχλας στο αναπτυσσόμενο έδαφος. Τοποθετήστε τη γλάστρα σε ένα ελαφρύ και ζεστό μέρος με θερμοκρασία 20 έως 25° Κελσίου και διατηρήστε το χώμα της γλάστρας υγρό αλλά όχι υγρό. Η βλάστηση εμφανίζεται συνήθως μετά από τέσσερις έως έξι εβδομάδες. **Η καλύτερη τοποθεσία:** Η κερασιά είναι ένα ελαφρύ είδος δέντρου και ως εκ τούτου προτιμά ζεστές, ηλιόλουστες τοποθεσίες. Δώστε του αρκετό χώρο για να αναπτυχθεί όμορφα, γιατί γίνεται από μόνο του ως μοναχικό δέντρο. **Βέλτιστη φροντίδα:** Κατά το κλάδεμα της κερασιάς, το δέντρο θα πρέπει να αραιωθεί λίγο περισσότερο, όπως συμβαίνει συνήθως με τα οπωροφόρα δέντρα. ώστε να φτάνει πολύ φως και αέρας στα φύλλα, τα άνθη και τους καρπούς. Η παροιμία του παλιού κηπουρού λέει ότι μετά το κλάδεμα, ο κηπουρός πρέπει να μπορεί να πετάξει το καπέλο του μέσα από τα κλαδιά. **Το χειμώνα:** Προστατέψτε το δέντρο τον πρώτο χειμώνα μαζεύοντας φύλλα ή θαμνόξυλο. Από το επόμενο έτος, το κεράσι είναι εντελώς ανθεκτικό.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Silín fiáin
Prunus avium
Máthair gach silíní milis

Aithnítear an silín fiáin duillsilteach go héasca trína choirt mhín fáinneach. Ar an choirt dearg-donn, seasann na bannaí cothrománacha de warts corc amach mar ghné tréith. Ar feadh thart ar 2500 bliain, níor úsáideadh an fhoirm fhiáin ní hamháin as a chuid torthaí, ach freisin ceansaithe. Póraítear gach foirm silíní milis ón bplanda fiáin, a shaothraíodh sa Ghréig i bhfad roimh ár ré. Ar deireadh thug na legion trasna na hAlpa tríd an Róimh iad. Forbraíonn bláthanna lush na n-éan silíní sula bhfágann na duilleoga i mí Aibreáin agus mí na Bealtaine. Ansin tá an crann ar fad clúdaithe le bláthanna bána íon, den chuid is mó i mbraislí. aibíonn na drupes ansin i mí Iúil ó dhearg go dorcha agus dubh-dearg le bailchríoch snasta. Teagmhasach, tá torthaí na silíní fiáin díreach chomh inite leis na silíní milis gnáth. Tá siad níos lú, ach go leor juicy. San fhómhar, casann duilleoga an chrainn silíní fiáin geal dearg sula ndéantar iad a chaillfidh sa gheimhreadh. **Suíomh nádúrtha**: Ó dhúchas ón nGréigcé is moite den bhfad ó thuaidh agus den oirthuaisceart, is féidir an silíní fiáin a fháil ar fud na hEorpa agus san Áise Mion agus sa Chugais. **Saothrú rathúil:** Is féidir fás ó shíolta taobh istigh ar feadh na bliana. Ar dtús cuir na síolta sa chuisneoir ar feadh cúpla lá chun péacadh a spreagadh. Ansin lig dóibh soak in uisce te seomra ar feadh 24 uair an chloig agus ansin iad a chur thart ar aon ceintiméadar domhain san tsubstráit atá ag fás nó ithir gairdín tais, gaineamh. Sín an scannán cumhdaithe thar an soitheach cultúir agus cuir cúpla poll sa scannán. Cosnaíonn sé seo an ithir ó thriomú amach. Ba chóir duit an scragall a bhaint ar feadh 2 uair gach dhá nó trí lá. Cuireann sé seo cosc ar mhúnla a fhoirmiú ar an ithir atá ag fás. Cuir an pota síolta in áit éadrom te ag 20 go 25 ° Celsius agus coinnigh an ithir potaithe tais ach ní fliuch. Tarlaíonn péacadh tar éis ceithre nó sé seachtaine de ghnáth. **An suíomh is fearr:** Is speiceas crann éadrom é an silíní éan agus dá bhrí sin is fearr le háiteanna te grianmhara. Tabhair go leor spáis dó a fhorbairt go hálainn, toisc go dtagann sé isteach ann féin mar chrann solitary. **Cúram is fearr is féidir:** Agus an silíní éan á bhearradh, ba chóir an crann a tanú beagán níos mó, mar is gnách le crainn torthaí. ionas go sroicheann go leor solais agus aer na duilleoga, na bláthanna agus na torthaí. Deir adage an sean-gharraíodóir gur chóir go mbeadh an garraíodóir in ann a hata a chaitheamh trí na brainsí tar éis bearradh. **Sa gheimhreadh:** Cosain an crann sa chéad gheimhreadh trí dhuilleoga nó adhmad scuab a charnadh. Ón mbliain ina dhiaidh sin, bíonn an silín éan go hiomlán crua ansin.

Villt kirsuber
Prunus avium
Móðir allra sætu kirsuberja

Lausandi villikirsuber er auðvelt að þekkja á sléttum hringlaga börknum. Á rauðbrúnan börknum eru láréttu böndin á korkvörtum áberandi sem einkennandi eiginleiki. Í um 2500 ár hefur villta formið ekki aðeins verið notað fyrir ávextina heldur einnig tamað. Öll sæt kirsuberjaform eru ræktuð úr villtu plöntunni, sem var ræktuð í Grikklandi löngu fyrir tíma okkar. Hersveitirnar komu þeim loks yfir Alpana í gegnum Róm. Gróðursæl blóm fuglakirsuberjanna þróast áður en blöðin spretta í apríl og maí. Þá er allt tréð þakið hreinhvítum blómum, mest í klösum. Drúpurnar þroskast síðan í júlí frá rauðum í dökkt og svartrauður með gljáandi áferð. Tilviljun eru ávextir villikirsuberjanna alveg jafn ætur og venjuleg sæt kirsuber. Þær eru minni, en frekar safaríkar. Á haustin verða laufin á villta kirsuberjatrénu skærrauð áður en þau eru felld á veturna. **Náttúruleg staðsetning**: Upprunalega ættaður frá GrikklandiAð undanskildum norður- og norðausturhlutanum er villikirsuberið að finna um alla Evrópu sem og í Litlu-Asíu og Kákasus. **Árangursrík ræktun:** Ræktun úr fræjum innandyra er mögulegt allt árið um kring. Settu fræin fyrst í ísskápinn í nokkra daga til að hvetja til spírunar. Látið þær síðan liggja í bleyti í herbergisheitu vatni í sólarhring og setjið þær síðan um eins sentímetra djúpt í ræktunarundirlagið eða rökum, sandríkum garðjarðvegi. Teygðu matarfilmu yfir ræktunarílátið og stingdu nokkrum göt á filmuna. Þetta verndar jarðveginn gegn þurrkun. Þú ættir að fjarlægja álpappírinn í 2 klukkustundir á tveggja til þriggja daga fresti. Þetta kemur í veg fyrir að mygla myndist á vaxandi jarðvegi. Settu fræpottinn á léttan og heitan stað með 20 til 25° Celsíus og haltu pottajarðveginum rökum en ekki blautum. Spírun á sér venjulega stað eftir fjórar til sex vikur. **Besta staðsetningin:** Fuglakirsuberið er létt trjátegund og kýs því heita, sólríka staði. Gefðu því nóg pláss til að þróast fallega, því það kemur til sín sem eintómt tré. **Besta umönnun:** Þegar fuglakirsuberið er klippt ætti að þynna tréð aðeins meira eins og vanalegt er með ávaxtatré. þannig að mikið ljós og loft berist í laufblöð, blóm og ávexti. Orðtak gamla garðyrkjumannsins segir að eftir klippingu ætti garðyrkjumaðurinn að geta kastað hattinum sínum í gegnum greinarnar. **Á veturna:** Verndaðu tréð fyrsta veturinn með því að safna laufum eða burstaviði. Frá og með næsta ári er fuglakirsuberið þá alveg harðgert.

Ciliegio degli uccelli
Prunus avium
La madre di tutte le ciliegie dolci

Il Ciliegio è un albero deciduo facile a riconoscersi, a causa della corteccia segnata da anelli. Sulla corteccia rosso-bruna infatti si sviluppano caratteristiche striscioline sugherose che corrono orizzontali attorno al tronco. Da circa 2500 anni il ciliegio selvatico non solo è utilizzato per i suoi frutti, ma anche addomesticato. Ogni categoria di questo dolce frutto risale alla coltivazione di questa pianta selvatica, che veniva coltivata in Grecia molto prima del nostro tempo. Durante l'Impero romano i legionari le portarono infine sulle Alpi. La lussureggiante bellezza del fiore di ciliegio si sviluppa prima della caduta delle foglie, in aprile e maggio: allora l'albero è cosparso di fiori bianco candido, raggruppati in ciuffetti. I frutti a drupa maturano a luglio, passando da un colore rosso a un rosso scuro e rosso-nero brillante. I frutti del ciliegio selvatico sono ugualmente dolci come quelli del ciliegio dolce, solo più piccoli, ma ugualmente molto succosi. In autunno le foglie del ciliegio selvatico si colorano di rosso acceso, prima di cadere in inverno. **Posizione naturale**: Originariamente nativo della Grecia, il Ciliegio selvatico in seguito si è diffuso in tutta Europa, con eccezione dell'estremo nord e del nord-est, così come in Asia minore e nel Caucaso. **Coltivazione riuscita:** La coltivazione da semi in casa è possibile durante tutto l'anno. Lasciate i semi per alcuni giorni in frigorifero, per aumentare la germinabilità dei semi. In seguito lasciateli immersi per 24 ore in acqua a temperatura ambiente perché si gonfino. Collocateli poi a circa un centimetro di profondità nel substrato di coltivo, o in terra da giardino sabbiosa e umida. Coprite il recipiente di coltivazione con pellicola trasparente, sulla quale praticherete dei fori, in questo modo la terra eviterà di seccarsi. Ogni due o tre giorni rimuovete la pellicola per 2 ore, per prevenire la formazione di muffe sulla terra. Collocate il recipiente di coltivazione in un luogo luminoso e caldo, a una temperatura tra 20° e 25° C e mantenete il substrato umido, ma non bagnato. La germinazione avverrà da quattro a sei settimane dopo. **La posizione migliore:** Il Ciliegio selvatico è una specie che richiede un'esposizione solare molto intensa, dunque ha bisogno di un luogo luminoso e soleggiato. Dategli abbastanza spazio a disposizione per crescere bene, poiché riesce al meglio come pianta solitaria. **Cura ottimale:** Dopo la potatura il Ciliegio selvatico, come tutti gli alberi da frutto, dovrebbe essere esposto maggiormente alla luce solare in modo che foglie, fiori e frutti ricevano molta luce e aria. La vecchia regola del giardiniere dice che, dopo la potatura, il giardiniere dovrebbe poter tirare il suo cappello attraverso i rami. **In inverno:** Nel primo inverno proteggete la pianta con fogliame secco o sterpi. A partire dall'anno successivo il ciliegio sarà del tutto resistente al freddo.

Divlja trešnja
Prunus avium
Majka svih slatkih trešanja

Listopadnu divlju trešnju lako je prepoznati po glatkoj prstenastoj kori. Na crveno-smeđkastoj kori kao karakteristično obilježje ističu se horizontalne trake plutenih bradavica. Već oko 2500 godina divlji oblik se ne koristi samo za svoje plodove, već se i udomaćuje. Svi oblici trešnje uzgajani su iz divlje biljke koja se uzgajala u Grčkoj davno prije naše ere. Legije su ih konačno dovele preko Alpa preko Rima. Bujni cvjetovi ptičje trešnje razvijaju se prije nicanja lišća u travnju i svibnju. Tada je cijelo stablo prekriveno čistim bijelim cvjetovima, uglavnom u grozdovima. Koštunice zatim sazrijevaju u srpnju od crvene do tamne i crno-crvene sa sjajnim završetkom. Inače, plodovi divlje trešnje su jestivi kao i obične slatke trešnje. Sitniji su, ali prilično sočni. U jesen lišće divlje trešnje poprima jarkocrvenu boju prije nego što zimi opadne. **Zemlja porijekla**: Izvorno porijeklom iz Grčkes izuzetkom krajnjeg sjevera i sjeveroistoka, divlja se trešnja može naći u cijeloj Europi te u Maloj Aziji i na Kavkazu. **Uspješan uzgoj:** Uzgoj iz sjemena u zatvorenom prostoru moguć je tijekom cijele godine. Prvo stavite sjeme u hladnjak na nekoliko dana kako biste potaknuli klijanje. Zatim ih ostavite da se namaču u sobno toploj vodi 24 sata, a zatim ih stavite otprilike jedan centimetar duboko u supstrat za uzgoj ili vlažnu, pjeskovitu vrtnu zemlju. Razvucite prozirnu foliju preko posude s kulturom i probušite nekoliko rupa u foliji. To štiti tlo od isušivanja. Svaka dva do tri dana skinite foliju na 2 sata. Time se sprječava stvaranje plijesni na tlu za uzgoj. Stavite posudu za sjeme na svijetlo i toplo mjesto s 20 do 25° Celzija i održavajte tlo za saksije vlažnim, ali ne mokrim. Klijanje obično nastupa nakon četiri do šest tjedana. **Najbolja lokacija:** Trešnja je lagana vrsta drveća i stoga voli topla, sunčana mjesta. Dajte mu dovoljno prostora da se lijepo razvije, jer dolazi na svoje kao usamljeno stablo. **Optimalna njega:** Kod rezidbe trešnje stablo treba još malo prorijediti, kao što je to uobičajeno kod voćaka. tako da do lišća, cvjetova i plodova dopire puno svjetla i zraka. Stara vrtlarska poslovica kaže da bi vrtlar nakon rezidbe trebao moći baciti šešir kroz grane. **U zimi:** Zaštitite stablo prve zime naslaganjem lišća ili grmlja. Od sljedeće godine, ptičja trešnja tada je potpuno otporna.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Savvaļas ķirsis
Prunus avium
Visu saldo ķiršu māte

Lapkoku savvaļas ķirši ir viegli atpazīstami pēc gludās gredzenveida mizas. Uz sarkanbrūnās mizas kā raksturīga iezīme izceļas korķa kārpu horizontālās joslas. Apmēram 2500 gadus savvaļas forma ir ne tikai izmantota tās augļiem, bet arī pieradināta. Visas saldo ķiršu formas ir izaudzētas no savvaļas auga, kas tika kultivēta Grieķijā ilgi pirms mūsu ēras. Beidzot leģioni caur Romu viņus pārveda pāri Alpiem. Putnu ķiršu sulīgie ziedi attīstās pirms lapu sadīgšanas aprīlī un maijā. Tad viss koks ir pārklāts ar tīri baltiem ziediem, galvenokārt puduros. Kaulenes nogatavojas jūlijā no sarkanas līdz tumšai un melni sarkanai ar spīdīgu apdari. Starp citu, savvaļas ķiršu augļi ir tikpat ēdami kā parastie saldie ķirši. Tie ir mazāki, bet diezgan sulīgi. Rudenī savvaļas ķiršu koka lapas kļūst spilgti sarkanas, pirms tās ziemā nobirst. **Dabiska vieta**: Sākotnēji dzimtene ir Grieķijaizņemot tālos ziemeļus un ziemeļaustrumus, savvaļas ķirsis ir sastopams visā Eiropā, kā arī Mazāzijā un Kaukāzā. **Veiksmīga audzēšana:** Audzēšana no sēklām telpās ir iespējama visu gadu. Vispirms ievietojiet sēklas ledusskapī uz dažām dienām, lai veicinātu dīgtspēju. Pēc tam ļaujiet tiem 24 stundas mērcēt istabas siltā ūdenī un pēc tam ievietojiet tos apmēram viena centimetra dziļumā augšanas substrātā vai mitrā, smilšainā dārza augsnē. Izstiepiet pārtikas plēvi virs kultivēšanas trauka un ieduriet plēvē dažus caurumus. Tas pasargā augsni no izžūšanas. Jums vajadzētu noņemt foliju 2 stundas ik pēc divām līdz trim dienām. Tas novērš pelējuma veidošanos augošajā augsnē. Novietojiet sēklu podu gaišā un siltā vietā ar temperatūru 20 līdz 25 ° C un turiet augsni mitru, bet ne mitru. Dīgšana parasti notiek pēc četrām līdz sešām nedēļām. **Labākā atrašanās vieta:** Putnu ķirsis ir gaiša koku suga, tāpēc dod priekšroku siltām, saulainām vietām. Dodiet tai pietiekami daudz vietas, lai tā skaisti attīstītos, jo tas iederas kā savrups koks. **Optimāla aprūpe:** Apgriežot putnu ķiršu, koku vajadzētu vēl nedaudz retināt, kā tas ir ierasts ar augļu kokiem. lai lapas, ziedi un augļi nonāktu daudz gaismas un gaisa. Vecā dārznieka paruna vēsta, ka pēc apgriešanas dārzniekam jāspēj izmest cepuri caur zariem. **Ziemā:** Aizsargājiet koku pirmajā ziemā, sakrājot lapas vai krūmājus. No nākamā gada putnu ķirsis ir pilnīgi izturīgs.

Laukinė vyšnia
Prunus avium
Visų saldžiųjų vyšnių motina

Lapinę laukinę vyšnią nesunku atpažinti iš lygiai žieduotos žievės. Ant raudonai rusvos žievės kaip būdingas bruožas išsiskiria horizontalios kamštinių karpų juostos. Maždaug 2500 metų laukinė forma buvo ne tik naudojama vaisiams, bet ir prijaukinama. Visos saldžiųjų vyšnių formos yra išvestos iš laukinio augalo, kuris Graikijoje buvo auginamas dar gerokai prieš mūsų erą. Pagaliau legionai juos pervežė per Alpes per Romą. Vešlūs paukščių vyšnių žiedai išsivysto prieš lapams išdygstant balandžio ir gegužės mėnesiais. Tada visas medis pasidengia grynai baltais žiedais, daugiausia kekėmis. Liepos mėnesį kaulavaisiai sunoksta nuo raudonos iki tamsiai ir juodai raudonos spalvos su blizgiu paviršiumi. Beje, laukinių vyšnių vaisiai yra tokie pat valgomi kaip ir įprastos saldžiosios vyšnios. Jie yra mažesni, bet gana sultingi. Rudenį laukinės vyšnios lapai nusidažo ryškiai raudonai, prieš juos numetant žiemą. **Natūrali vieta**: Iš pradžių kilęs iš Graikijosišskyrus tolimąją šiaurę ir šiaurės rytus, laukinių vyšnių galima rasti visoje Europoje, taip pat Mažojoje Azijoje ir Kaukaze. **Sėkmingas auginimas:** Auginti iš sėklų patalpose galima ištisus metus. Pirmiausia įdėkite sėklas į šaldytuvą kelioms dienoms, kad paskatintumėte daigumą. Tada leiskite jiems mirkyti kambario šiltame vandenyje 24 valandas, tada padėkite juos maždaug vieno centimetro gylyje auginimo substrate arba drėgnoje, smėlingoje sodo žemėje. Ant kultivavimo indo užtieskite maistinę plėvelę ir įdarykite kelias skylutes. Tai apsaugo dirvą nuo išdžiūvimo. Kas dvi ar tris dienas 2 valandas nuimkite foliją. Tai neleidžia augančioje dirvoje susidaryti pelėsiui. Sėklų vazoną pastatykite šviesioje ir šiltoje vietoje, kurios temperatūra yra 20–25 ° C, o vazono žemė turi būti drėgna, bet ne šlapia. Paprastai sudygsta po keturių iki šešių savaičių. **Geriausia vieta:** Paukščių vyšnia yra šviesių medžių rūšis, todėl renkasi šiltas, saulėtas vietas. Suteikite jam pakankamai erdvės, kad jis gražiai vystytųsi, nes jis ateina kaip pavienis medis. **Optimali priežiūra:** Genint paukščių vyšnią, medelį reikia dar šiek tiek išretinti, kaip įprasta vaismedžiams. kad lapus, žiedus ir vaisius pasiektų daug šviesos ir oro. Senas sodininko posakis byloja, kad po genėjimo sodininkas turi sugebėti išmesti kepurę per šakas. **Žiemą:** Apsaugokite medį pirmąją žiemą kaupdami lapus ar krūmynus. Nuo kitų metų vyšnia yra visiškai atspari.

Ċirasa selvaġġa
Prunus avium
L-omm taċ-ċirasa ħelwa kollha

Iċ-ċirasa selvaġġa li jwaqqgħu l-weraq hija faċilment rikonoxxuta mill-qoxra lixxa taċ-ċrieket tagħha. Fuq il-qoxra ħamra-kannella, il-faxex orizzontali tal-felul tas-sufra jispikkaw bħala karatteristika karatteristika. Għal madwar 2500 sena, il-forma selvaġġa mhux biss intużat għall-frott tagħha, iżda wkoll domestikata. Il-forom kollha taċ-ċirasa ħelwa huma mrobbija mill-pjanta selvaġġa, li kienet ikkultivata fil-Greċja ħafna qabel l-era tagħna. Il-leġjuni fl-aħħar ġabuhom tul l-Alpi permezz ta' Ruma. Il-blanzuni lush taċ-ċirasa tal-għasafar jiżviluppaw qabel ma l-weraq jinbet f'April u Mejju. Imbagħad is-siġra kollha hija mgħottija bi fjuri bojod pur, l-aktar fi gruppi. Id-drupi mbagħad jimmaturaw f'Lulju minn aħmar għal skur u iswed-aħmar b'temm tleqq. Inċidentalment, il-frott taċ-ċirasa selvaġġa jittiekel daqs iċ-ċirasa ħelwa normali. Huma iżgħar, iżda pjuttost mmerraq. Fil-ħarifa, il-weraq tas-siġra taċ-ċirasa selvaġġa jsiru aħmar jgħajjat qabel ma jintefa 'fix-xitwa. **Post naturali**: Oriġinarjament nattiv tal-Greċjabl-eċċezzjoni tat-tramuntana mbiegħda u l-grigal, iċ-ċirasa selvaġġa tista 'tinstab madwar l-Ewropa kif ukoll fl-Asja Minuri u l-Kawkasu. **Kultivazzjoni b'suċċess:** It-tkabbir miż-żrieragħ ġewwa huwa possibbli s-sena kollha. L-ewwel poġġi ż-żrieragħ fil-friġġ għal ftit jiem biex tinkoraġġixxi l-ġerminazzjoni. Imbagħad ħallihom jixxarrbu f'ilma sħun tal-kamra għal 24 siegħa u mbagħad poġġihom madwar ċentimetru fond fis-sottostrat li qed jikber jew ħamrija niedja u ramlija tal-ġnien. Stretch cling film fuq il-bastiment tal-kultura u poke ftit toqob fil-film. Dan jipproteġi l-ħamrija milli tinxef. Għandek tneħħi l-fojl għal sagħtejn kull jumejn jew tlett ijiem. Dan jipprevjeni l-iffurmar tal-moffa fuq il-ħamrija li qed tikber. Poġġi l-borma taż-żerriegħa f'post ħafif u sħun b'20 sa 25 ° Celsius u żomm il-ħamrija tal-qsari niedja iżda mhux imxarrba. Ġerminazzjoni ġeneralment isseħħ wara erba 'sa sitt ġimgħat. **L-aħjar post:** Iċ-ċirasa tal-għasafar hija speċi ta' siġra ħafifa u għalhekk tippreferi postijiet sħan u xemxija. Agħtiha biżżejjed spazju biex tiżviluppa sabiħ, għax tidħol fiha bħala siġra solitarja. **Kura ottimali:** Waqt iż-żbir taċ-ċirasa tal-għasafar, is-siġra għandha titnaqqas ftit aktar, kif inhu s-soltu mas-siġar tal-frott. sabiex ħafna dawl u arja jilħaq il-weraq, fjuri u frott. Il-qawl tal-ġardinar antik jgħid li wara ż-żbir, il-ġardinar għandu jkun jista 'jitfa' l-kappell tiegħu mill-fergħat. **Fix-xitwa:** Ipproteġi s-siġra fl-ewwel xitwa billi tiġbor il-weraq jew il-brushwood. Mis-sena ta 'wara, iċ-ċirasa ta' l-għasafar hija mbagħad kompletament reżistenti.

Vogelkers
Prunus avium
De moeder van alle zoete kersen

De bladverliezende vogelkers is gemakkelijk te herkennen aan zijn gladde goudsbloemschors. Kenmerkend zijn de horizontaal lopende kurkknobbeltjes op de roodbruine bast. De wilde vorm wordt niet alleen al zo'n 2500 jaar gebruikt voor zijn vruchten, maar is ook gedomesticeerd. Alle vormen van zoete kers gaan terug naar de wilde plant, die lang voor onze jaartelling in Griekenland werd verbouwd. De legioenen brachten hen uiteindelijk via Rome over de Alpen. De weelderige bloesems van de vogelkers ontwikkelen zich voordat de bladeren in april en mei schieten. Dan is de hele boom bedekt met puur witte bloemen, meestal in bosjes. De steenvruchten rijpen vervolgens in juli van rood naar donker en zwartrood glanzend. De vruchten van vogelkersen zijn net zo eetbaar als gewone zoete kersen. Ze zijn kleiner, maar behoorlijk sappig. De bladeren van de vogelkers worden in de herfst helderrood voordat ze in de winter worden afgeworpen. **Natuurlijke locatie**: Oorspronkelijk afkomstig uit Griekenland, komt de vogelkers voor in heel Europa, Klein-Azië en de Kaukasus, met uitzondering van het hoge noorden en noordoosten. **Succesvolle teelt:** Binnen kweken uit zaden is het hele jaar mogelijk. Zet de zaden eerst een paar dagen in de koelkast om de ontkieming te stimuleren. Laat ze daarna nog eens 24 uur in warm water weken en zet ze dan ongeveer een centimeter diep in het groeimedium of in vochtige, zanderige tuingrond. Rek vershoudfolie over de kweekbak en prik een paar gaatjes in de folie. Dit beschermt de aarde tegen uitdroging. Om de twee tot drie dagen moet u de film gedurende 2 uur verwijderen. Dit voorkomt schimmelvorming op de teeltgrond. Zet de kweekbak op een lichte en warme plaats met 20 à 25 ° Celsius en houd de kweekgrond vochtig, maar niet nat. Kieming vindt meestal plaats na vier tot zes weken. **De beste locatie:** De vogelkers is een soort lichte boom en geeft daarom de voorkeur aan warme, zonnige locaties. Geef hem voldoende ruimte om zich mooi te ontwikkelen, want als solitair komt hij goed tot zijn recht. **Optimale verzorging:** Bij het snoeien van de vogelkers, zoals gebruikelijk bij fruitbomen, dient de boom iets meer uitgedund te worden. zodat er veel licht en lucht bij bladeren, bloemen en vruchten komt. De oude tuinmanregel stelt dat de tuinman na het snoeien zijn hoed door de takken moet kunnen gooien. **In de winter:** Bescherm de boom in de eerste winter door bladeren of kreupelhout op te stapelen. Vanaf het volgende jaar is de vogelkers volledig winterhard.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Villkirsebær
Prunus avium
Moren til alle søte kirsebær

Det løvfellende villkirsebæret er lett å kjenne igjen på den glatte barken. På den rødbrune barken fremstår de horisontale båndene av korkvorter som et karakteristisk trekk. I rundt 2500 år har den ville formen ikke bare blitt brukt til fruktene sine, men også domestisert. Alle søte kirsebærformer er avlet fra den ville planten, som ble dyrket i Hellas lenge før vår tidsregning. Legionene brakte dem til slutt over Alpene via Roma. De frodige blomstringene til fuglekirsebæret utvikler seg før bladene spirer i april og mai. Da er hele treet dekket med rene hvite blomster, mest i klaser. Druenene modnes så i juli fra rød til mørk og svart-rød med en blank finish. Forøvrig er fruktene til villkirsebærene like spiselige som vanlige søtkirsebær. De er mindre, men ganske saftige. Om høsten blir bladene på det ville kirsebærtreet knallrøde før de kastes om vinteren. **Naturlig beliggenhet**: Opprinnelig hjemmehørende i Hellasmed unntak av lengst nord og nordøst, kan kirsebæret finnes i hele Europa så vel som i Lilleasia og Kaukasus. **Vellykket dyrking:** Å dyrke fra frø innendørs er mulig hele året. Legg først frøene i kjøleskapet i noen dager for å oppmuntre til spiring. La dem så trekke i romvarmt vann i 24 timer og legg dem deretter omtrent en centimeter dypt i vekstsubstratet eller fuktig, sandholdig hagejord. Strekk matfilm over kulturkaret og stikk noen hull i filmen. Dette beskytter jorda mot å tørke ut. Du bør fjerne folien i 2 timer annenhver til tredje dag. Dette forhindrer at det dannes mugg på den voksende jorda. Plasser frøpotten på et lett og varmt sted med 20 til 25° Celsius og hold pottejorda fuktig, men ikke våt. Spiring skjer vanligvis etter fire til seks uker. **Den beste beliggenheten:** Fuglekirsebær er et lett treslag og foretrekker derfor varme, solrike steder. Gi det nok plass til å utvikle seg vakkert, fordi det kommer til sin rett som et enslig tre. **Optimal omsorg:** Ved beskjæring av fuglekirsebær bør treet tynnes ut litt mer, slik det er vanlig med frukttrær. slik at mye lys og luft når bladene, blomstene og fruktene. Det gamle gartnerordtaket sier at etter beskjæring skal gartneren kunne kaste hatten sin gjennom grenene. **Om vinteren:** Beskytt treet den første vinteren ved å stable opp løv eller børstemark. Fra året etter er fuglekirsebæret da helt hardfør.

Czeremcha
Prunus avium
Matka wszystkich czereśni

Letnia dzika wiśnia ma gładką, pierścieniową korę, która jest łatwa do rozróżnienia. Charakterystyczne są poziomo biegnące paski brodawek korkowych na czerwono-brązowej skórce. Od 2500 lat dzika odmiana jest wykorzystywana nie tylko ze względu na owoce, ale jest również udomowiona. Wszystkie gatunki czereśni pochodzą z dzikiej odmiany, którą uprawiano już w Grecji na długo przed erą chrześcijańską. Legiony przeniosły fabrykę przez Romów, ostatecznie przez Alpy. Jego bujne kwitnienie rozpoczyna się w kwietniu i maju przed foliacją, a całe drzewo jest usiane jasnobiałymi kwiatami, które są najczęściej ułożone w małe kępy. W lipcu Dzika Wiśnia wytwarza lśniące czerwone lub ciemnoczerwone owoce pestkowe, które są tak samo jadalne jak czereśnie - mimo że są mniejsze, są również dość soczyste. **Naturalne położenie**: Dzika wiśnia pochodzi z Grecji, ale z wyjątkiem samej północy i północnego wschodu można ją znaleźć w całej Europie, a także w Anatolii i na Kaukazie. **Udana uprawa:** Rozmnażanie nasion w pomieszczeniach jest możliwe przez cały rok. Aby zwiększyć zdolność kiełkowania, należy początkowo przechowywać nasiona w lodówce przez kilka dni - następnie umieścić je na kolejne 24 godziny w misce z letnią wodą w celu zalania. Następnie umieść nasiona na głębokości około 1 cm w wilgotnym kompoście doniczkowym lub w piaszczystej ziemi ogrodowej i przykryj pojemnik na nasiona przezroczystą folią, aby zapobiec wysychaniu ziemi. Nie zapomnij zrobić dziur w przezroczystej folii i zdejmuj ją co drugi lub trzeci dzień na około 2 godziny. W ten sposób unikniesz tworzenia się pleśni na kompoście doniczkowym. Umieść pojemnik na nasiona w miejscu jasnym i ciepłym o temperaturze od 20 ° C do 25 ° Celsjusza i utrzymuj ziemię wilgotną, ale nie mokrą. Zazwyczaj kiełkowanie trwa od czterech do sześciu tygodni. **Najlepsza lokalizacja:** Dzika Wiśnia to lekka roślina wymagająca ciepłego i słonecznego miejsca. Upewnij się, że dajesz swojemu drzewu wystarczająco dużo miejsca, aby ładnie rosło i najlepiej będzie się prezentować jako roślina samotna. **Optymalna pielęgnacja:** Kiedy ścinasz dziką wiśnię, powinieneś odpowiednio przerzedzać drzewo, tak jak robisz to z każdym innym drzewem owocowym, aby maksymalnie światło i powietrze docierały do liści, kwiatów i owoców drzewa. Powszechna zasada ogrodnika mówi, że po przycięciu powinieneś być w stanie przerzucić kapelusz przez gałęzie. **W zimę:** Pierwszej zimy należy chronić drzewo poprzez uziemienie listowiem lub krzakami. Po tym będzie w pełni odporny na mróz.

Cereja selvagem
Prunus avium
A mãe de todas as cerejas doces

A cerejeira silvestre de folha caduca é facilmente reconhecida por sua casca lisa e anelada. Na casca vermelho-acastanhada, destacam-se como traço característico as bandas horizontais de verrugas de cortiça. Por cerca de 2.500 anos, a forma selvagem não foi apenas usada por seus frutos, mas também domesticada. Todas as formas de cereja doce são produzidas a partir da planta selvagem, cultivada na Grécia muito antes de nossa era. As legiões finalmente os trouxeram através dos Alpes via Roma. As exuberantes flores da cerejeira se desenvolvem antes que as folhas brotem em abril e maio. Então toda a árvore é coberta com flores brancas puras, principalmente em cachos. As drupas amadurecem em julho de vermelho a vermelho escuro e preto-avermelhado com um acabamento brilhante. Aliás, os frutos da cereja silvestre são tão comestíveis quanto as cerejas normais. Eles são menores, mas bem suculentos. No outono, as folhas da cerejeira selvagem ficam vermelhas antes de caírem no inverno. **Localização natural**: Originalmente nativo da Gréciacom exceção do extremo norte e nordeste, a cereja selvagem pode ser encontrada em toda a Europa, bem como na Ásia Menor e no Cáucaso. **Cultivo bem sucedido:** Cultivar a partir de sementes dentro de casa é possível durante todo o ano. Primeiro coloque as sementes na geladeira por alguns dias para estimular a germinação. Em seguida, deixe-os de molho em água morna por 24 horas e, em seguida, coloque-os a cerca de um centímetro de profundidade no substrato em crescimento ou no solo úmido e arenoso do jardim. Estique o filme plástico sobre o recipiente de cultura e faça alguns furos no filme. Isso protege o solo de secar. Você deve remover o papel alumínio por 2 horas a cada dois ou três dias. Isso evita a formação de mofo no solo em crescimento. Coloque o vaso de sementes em um local claro e quente com 20 a 25 ° Celsius e mantenha o solo do vaso úmido, mas não molhado. A germinação geralmente ocorre após quatro a seis semanas. **A melhor localização:** A acerola é uma espécie de árvore leve e, portanto, prefere locais quentes e ensolarados. Dê-lhe espaço suficiente para se desenvolver lindamente, porque ela se destaca como uma árvore solitária. **Cuidado ideal:** Na poda da acerola, deve-se desbastar um pouco mais a árvore, como é habitual nas árvores frutíferas. para que muita luz e ar cheguem às folhas, flores e frutos. O velho ditado do jardineiro diz que, após a poda, o jardineiro deve ser capaz de jogar o chapéu entre os galhos. **No inverno:** Proteja a árvore no primeiro inverno empilhando folhas ou galhos. A partir do ano seguinte, a cerejeira fica completamente resistente.

Cireș De Pasăre
Prunus avium
Mama tuturor cireșelor dulci

Cireșul de pasăre de foioase este ușor de recunoscut prin scoarța sa netedă de gălbenele. Nodulii de plută care se desfășoară orizontal se remarcă pe scoarța roșu-maronie ca o trăsătură caracteristică. Forma sălbatică nu a fost folosită doar pentru fructele sale de aproximativ 2500 de ani, dar a fost și domesticită. Toate formele de cireșe dulci se întorc la planta sălbatică, care a fost cultivată în Grecia cu mult înainte de era noastră. Legiunile i-au adus în cele din urmă peste Alpi prin Roma. Florile luxuriante ale cireșului de pasăre se dezvoltă înainte ca frunzele să tragă în aprilie și mai. Apoi întregul copac este acoperit cu flori albe pure, de obicei în smocuri. Fructele de piatră se coacă apoi în iulie de la roșu la întunecat și negru-roșu strălucitor. Fructele cireșelor de pasăre sunt la fel de comestibile ca și cireșele dulci normale. Sunt mai mici, dar sunt destul de suculente. Frunzele cireșului de pasăre devin roșu aprins toamna înainte de a fi vărsate în timpul iernii. **Locație naturală**: Originar originar din Grecia, cireșul de pasăre poate fi găsit în toată Europa, Asia Mică și Caucaz, cu excepția nordului și nord-estului îndepărtat. **Cultivare de succes:** Cultivarea din semințe în interior este posibilă pe tot parcursul anului. Mai întâi așezați semințele la frigider pentru câteva zile pentru a stimula germinarea. Apoi, lăsați-i să se înmoaie în apă caldă timp de încă 24 de ore și apoi așezați-le cu o adâncime de aproximativ un centimetru în mediul de creștere sau solul de grădină umed și nisipos. Întindeți folia alimentară peste recipientul de cultivare și introduceți câteva găuri în film. Acest lucru protejează pământul de uscare. La fiecare două până la trei zile ar trebui să îndepărtați filmul timp de 2 ore. Acest lucru previne formarea mucegaiului pe solul de cultivare. Așezați vasul de cultivare într-un loc luminos și cald, cu 20-25 ° Celsius și mențineți solul de cultivare umed, dar nu umed. Germinarea are loc de obicei după patru până la șase săptămâni. **Cea mai bună locație:** Cireșul de pasăre este un fel de copac ușor și, prin urmare, preferă locațiile calde și însorite. Acordați-i suficient spațiu pentru a se dezvolta frumos, pentru că vine ca un copac solitar. **Îngrijire optimă:** La tăierea cireșului de pasăre, ca de obicei cu pomi fructiferi, arborele ar trebui să fie mai subțiat. astfel încât multă lumină și aer să ajungă la frunze, flori și fructe. Vechea regulă a grădinarului afirmă că după tăiere, grădinarul ar trebui să poată arunca pălăria prin ramuri. **În iarnă:** Protejați copacul în prima iarnă îngrămădind frunze sau tufișuri. Din anul următor cireșul de pasăre este complet rezistent.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Fågelkörsbär
Prunus avium
Mamman till alla söta körsbär

Den lövfågelkörsbär är lätt att känna igen på sin släta ringblommabark. På den rödbruna barken sticker de horisontellt rinnande korkknutorna ut som ett karakteristiskt drag. Den vilda formen har inte bara använts för sina frukter i cirka 2500 år utan har också tömts. Alla söta körsbärsformer går tillbaka till den vilda växten, som odlades i Grekland långt före vår tid. Legionerna förde dem äntligen över Alperna via Rom. Fågelkörsbets frodiga blommor utvecklas innan bladen skjuter i april och maj. Sedan är hela trädet täckt med rena vita blommor, vanligtvis i tuffar. Stenfrukterna mognar sedan i juli från rött till mörkt och svartrött glänsande. Frukterna av fågelkörsbär är lika ätliga som vanliga söta körsbär. De är mindre, men de är ganska saftiga. Fågelkörsbärets löv blir ljusröda på hösten innan de kastas på vintern. **Naturligt läge**: Ursprungligen infödd i Grekland finns fågelkörsbäret i hela Europa, Mindre Asien och Kaukasus, med undantag för norra och nordöstra. **Framgångsrik odling:** Att odla från frön inomhus är möjligt året runt. Först placera fröna i kylen i några dagar för att stimulera groning. Låt dem sedan suga i varmt vatten i 24 timmar och placera dem sedan ungefär en centimeter djupt i odlingsmediet eller i fuktig, sandig trädgårdsmark. Sträck folie över odlingsbehållaren och sticka några hål i filmen. Detta skyddar jorden från att torka ut. Varannan till var tredje dag ska du ta bort filmen i två timmar. Detta förhindrar att mögel bildas på odlingsjorden. Placera odlingskärlet på en ljus och varm plats med 20 till 25 ° Celsius och håll odlingsjorden fuktig men inte våt. Spiring sker vanligtvis efter fyra till sex veckor. **Den bästa platsen:** Fågelkörsbäret är ett slags ljust träd och föredrar därför varma, soliga platser. Ge det tillräckligt med utrymme för att utvecklas snyggt, för det kommer till sin rätt som ett ensamt träd. **Optimal vård:** När du beskär fågelkörsbäret, som vanligt med fruktträd, bör trädet förtunnas lite mer. så att mycket ljus och luft kommer till löv, blommor och frukter. Den gamla trädgårdsmästaregeln säger att trädgårdsmästaren efter beskärningen ska kunna kasta sin hatt genom grenarna. **På vintern:** Skydda trädet den första vintern genom att stapla löv eller borstved. Från året därpå är fågelkörsbäret helt tåligt.

Divoká čerešňa
Prunus avium
Matka všetkých sladkých čerešní

Opadavá divoká čerešňa je ľahko rozpoznateľná podľa jej hladkej prstencovej kôry. Na červenohnedej kôre vystupujú ako charakteristický znak vodorovné pásy korkových bradavíc. Divoká forma sa už asi 2500 rokov využíva nielen na svoje plody, ale sa aj zdomácňuje. Všetky formy čerešní sú vyšľachtené z divokej rastliny, ktorá sa pestovala v Grécku dávno pred naším letopočtom. Légie ich napokon priviedli cez Alpy cez Rím. Svieže kvety čerešne vtáčej sa rozvíjajú skôr, ako v apríli a máji vyrašia listy. Potom je celý strom pokrytý čisto bielymi kvetmi, väčšinou v strapcoch. Kôstkovice potom dozrievajú v júli z červenej na tmavú a čierno-červenú s lesklým povrchom. Mimochodom, plody divej čerešne sú rovnako jedlé ako normálne čerešne. Sú menšie, ale šťavnaté. Na jeseň sa listy divokej čerešne sfarbujú do jasne červenej farby, kým sa v zime nezrútia. **Prirodzená poloha**: Pôvodne pochádza z Gréckas výnimkou ďalekého severu a severovýchodu možno divokú čerešňu nájsť v celej Európe, ako aj v Malej Ázii a na Kaukaze. **Úspešná kultivácia:** Pestovanie zo semien v interiéri je možné po celý rok. Semená najskôr vložte na niekoľko dní do chladničky, aby ste podporili klíčenie. Potom ich nechajte 24 hodín namočiť v izbovej teplej vode a potom ich vložte asi jeden centimeter hlboko do pestovateľského substrátu alebo vlhkej, piesočnatej záhradnej pôdy. Natiahnite priľnavú fóliu na nádobu s kultúrou a urobte do nej niekoľko otvorov. To chráni pôdu pred vysychaním. Fóliu by ste mali odstraňovať na 2 hodiny každé dva až tri dni. To zabraňuje tvorbe plesní na rastúcej pôde. Črepník umiestnite na svetlé a teplé miesto s teplotou 20 až 25 °C a udržujte pôdu v črepníku vlhkú, ale nie mokrú. Klíčenie zvyčajne nastáva po štyroch až šiestich týždňoch. **Najlepšie umiestnenie:** Čerešňa vtáčia je svetlý strom, a preto uprednostňuje teplé, slnečné polohy. Dajte jej dostatok priestoru, aby sa krásne rozvíjala, pretože ako solitér si príde na svoje. **Optimálna starostlivosť:** Pri reze čerešne vtáčej treba strom trochu viac prerieďť, ako to býva pri ovocných stromoch zvykom. aby sa k listom, kvetom a plodom dostalo veľa svetla a vzduchu. Staré záhradkárske príslovie hovorí, že po orezaní by záhradník mal vedieť prehodiť klobúk cez konáre. **V zime:** Chráňte strom v prvej zime nahromadením lístia alebo kríkov. Od nasledujúceho roku je potom čerešňa vtáčia úplne mrazuvzdorná.

Divja češnja
Prunus avium
Mati vseh sladkih češenj

Listnato divjo češnjo zlahka prepoznamo po gladkem obročastem lubju. Na rdeče-rjavkastem lubju kot značilnost izstopajo vodoravni pasovi plutastih bradavic. Približno 2500 let se divja oblika ne uporablja le za plodove, ampak tudi udomačena. Vse češnjeve oblike so vzgojene iz divje rastline, ki so jo v Grčiji gojili že dolgo pred našim štetjem. Legije so jih končno pripeljale čez Alpe preko Rima. Bujni cvetovi ptičje češnje se razvijejo, preden poženejo listi aprila in maja. Tedaj je celotno drevo prekrito s čisto belimi cvetovi, večinoma v grozdih. Kostnice nato julija dozorijo od rdeče do temno in črno-rdeče s sijajnim zaključkom. Mimogrede, plodovi divje češnje so prav tako užitni kot običajne sladke češnje. So manjše, a precej sočne. Jeseni se listi divje češnje obarvajo živo rdeče, preden pozimi odpadejo. **Naravni habitat**: Prvotno izvira iz Grčijez izjemo skrajnega severa in severovzhoda je divja češnja razširjena po vsej Evropi ter v Mali Aziji in na Kavkazu. **Navodila za gojenje:** Gojenje iz semen v zaprtih prostorih je možno vse leto. Semena najprej za nekaj dni postavite v hladilnik, da spodbudite kalitev. Nato jih pustite 24 ur namakati v sobno topli vodi in jih nato približno en centimeter globoko položite v rastni substrat ali vlažno, peščeno vrtno zemljo. Preko posode s kulturo napnite živilsko folijo in v folijo prebodite nekaj lukenj. To ščiti tla pred izsušitvijo. Vsake dva do tri dni za 2 uri odstranite folijo. S tem preprečimo nastanek plesni na rastni zemlji. Lonček s semeni postavite na svetlo in toplo mesto s temperaturo od 20 do 25 °C, zemlja v lončku pa naj bo vlažna, vendar ne mokra. Kalenje običajno nastopi po štirih do šestih tednih. **Najboljša lokacija:** Ptičja češnja je svetla drevesna vrsta, zato ima najraje tople, sončne lege. Dajte ji dovolj prostora, da se bo lepo razvijala, saj pride do izraza kot samotno drevo. **Optimalna nega:** Pri obrezovanju ptičje češnje je treba drevo še nekoliko razredčiti, kot je to običajno pri sadnem drevju. tako da do listov, cvetov in plodov pride veliko svetlobe in zraka. Stari vrtnarski pregovor pravi, da mora vrtnar po obrezovanju vrči klobuk skozi veje. **V zimskem času:** Drevo prvo zimo zaščitite z nalaganjem listja ali grmičevja. Od naslednjega leta je ptičja češnja popolnoma odporna.

Cerezo silvestre
Prunus avium
La madre de todas las cerezas dulces

El cerezo silvestre de hoja caduca se reconoce fácilmente por su ritidoma liso con largos anillos transversales. Sobre la corteza de color marrón rojizo se extienden horizontalmente anillos transversales como un rasgo característico. Desde hace unos 2.500 años no solo se utiliza el árbol de forma silvestre para la obtención de sus frutos, sino también como cultivo doméstico. Todas las variantes de cerezas dulces tienen su origen en la planta silvestre, que ya fue cultivada en Grecia mucho antes de nuestra era. A través de Roma los legionarios los trajeron cruzando los Alpes. La exuberante floración del cerezo se desarrolla antes que las hojas, en abril y mayo. Posteriormente, todo el árbol se cubre de blanco y en su mayoría en racimos de flores. Las drupas maduran en julio, con un color de rojo a un rojo oscuro y negruzco. Los frutos del cerezo son también comestible como las cerezas dulces normales. A pesar de que son más pequeñas, son muy jugosas. En otoño, las hojas del cerezo silvestre se cambian a un color rojo luminoso, antes de que se caigan en invierno. **Ubicación natural**: El cerezo silvestre es originario de Grecia, pero se extendió en el Caucásico a través de toda Europa excepto al extremo norte y noreste, y a Asia Menor **Cultivo exitoso:** La semilla se puede criar en interior durante todo el año. Mantenga las semillas durante unos días en el frigorífico y posteriormente durante 24 horas en agua a temperatura ambiente, para hidratarlas y aumentar la germinación de las mismas. Introdúzcalas a un centímetro de profundidad en sustrato húmedo o tierra arenosa. Cubra el recipiente de cultivo con un film transparente y agujeréelo. Así protegerá la tierra de la desecación. Para evitar la putrefacción del sustrato retire el film cada dos o tres días durante 2 horas. Coloque el recipiente de cultivo en un lugar luminoso y cálido entre 20 y 25 grados y mantenga el sustrato húmedo, pero no mojado. La germinación tardará entre cuatro y seis semanas. **La mejor ubicación:** El cerezo silvestre necesita una ubicación muy luminosa y por lo tanto prefiere lugares cálidos y soleados. Facilítele un espacio amplio para que se pueda desarrollar bien, como árbol solitario se cultiva de la mejor manera. **Cuidado óptimo:** Al podar el cerezo silvestre, como con todos los árboles frutales, el árbol debe quedarse un poco menos frondoso. Así entrará más luz y aire a las hojas, flores y frutos. Una vieja regla dice que después de la poda, el jardinero puede lanzar su sombrero a través de las ramas. **En el invierno:** Proteja el árbol durante el primer invierno con follaje o chasca. A partir del segundo año el árbol será completamente resistente a heladas.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Divoká třešeň
Prunus avium
Matka všech třešní

Opadavá divoká třešeň se snadno pozná podle hladké prstencové kůry. Na červenohnědé kůře vynikají jako charakteristický znak vodorovné pásy korkových bradavic. Zhruba 2500 let je divoká forma nejen využívána pro své plody, ale také domestikována. Všechny formy sladké třešně jsou vyšlechtěny z divoké rostliny, která se pěstovala v Řecku dávno před naším letopočtem. Legie je nakonec přenesly přes Alpy přes Řím. Svěží květy třešně ptačí se rozvinou před vyrašením listů v dubnu a květnu. Pak je celý strom pokryt čistě bílými květy, většinou v hroznech. Peckoviny pak dozrávají v červenci z červené na tmavou a černočervenou s lesklým koncem. Mimochodem, plody divoké třešně jsou stejně jedlé jako normální třešně. Jsou menší, ale pěkně šťavnaté. Na podzim se listy divoké třešně zbarví jasně do červena, než v zimě opadnou. **Přirozená poloha**: Původně pochází z Řeckas výjimkou dalekého severu a severovýchodu se divoká třešeň vyskytuje v celé Evropě a také v Malé Asii a na Kavkaze. **Úspěšné pěstování:** Pěstování ze semínek v interiéru je možné po celý rok. Nejprve dejte semínka na několik dní do lednice, abyste podpořili klíčení. Poté je nechte 24 hodin máčet v pokojově teplé vodě a poté je vložte asi jeden centimetr hluboko do pěstebního substrátu nebo vlhké písčité zahradní zeminy. Natáhněte přilnavou fólii přes kultivační nádobu a propíchněte do fólie několik otvorů. To chrání půdu před vysycháním. Fólii byste měli odstraňovat na 2 hodiny každé dva až tři dny. Tím se zabrání tvorbě plísní na rostoucí půdě. Umístěte květináč na světlé a teplé místo s teplotou 20 až 25 °C a udržujte půdu v květináči vlhkou, ale ne mokrou. Klíčení obvykle nastává po čtyřech až šesti týdnech. **Nejlepší umístění:** Třešeň ptačí je světlá dřevina, a proto preferuje teplé, slunné polohy. Dopřejte mu dostatek prostoru, aby se krásně vyvíjel, protože jako solitér si přijde na své. **Optimální péče:** Při řezu střemchy je třeba strom ještě trochu prořídnout, jak je obvyklé u ovocných stromů. aby se k listům, květům a plodům dostalo hodně světla a vzduchu. Staré zahradní přísloví říká, že po prořezávání by zahradník měl být schopen prohodit klobouk větvemi. **V zimě:** Chraňte strom v první zimě nahromaděním listí nebo klestu. Od dalšího roku je pak třešeň ptačí zcela mrazuvzdorná.

Yabani kiraz
Prunus avium
Tüm tatlı kirazların annesi

Yaprak döken yabani kiraz, pürüzsüz halkalı kabuğu ile kolayca tanınır. Kırmızı-kahverengimsi kabuk üzerinde mantar sığillerinin yatay şeritleri karakteristik bir özellik olarak göze çarpmaktadır. Yaklaşık 2500 yıldır yabani formu sadece meyveleri için kullanılmamış, aynı zamanda evcilleştirilmiştir. Tüm tatlı kiraz formları, çağımızdan çok önce Yunanistan'da yetiştirilen yabani bitkiden elde edilir. Lejyonlar sonunda onları Roma üzerinden Alpler'in ötesine getirdi. Kuş kirazının yemyeşil çiçekleri, nisan ve mayıs aylarında yapraklar filizlenmeden önce gelişir. Daha sonra tüm ağaç, çoğunlukla kümeler halinde saf beyaz çiçeklerle kaplanır. Sert çekirdekli meyveler daha sonra Temmuz ayında parlak bir yüzeyle kırmızıdan koyuya ve siyah-kırmızıya olgunlaşır. Bu arada, yabani kirazın meyveleri normal tatlı kirazlar kadar yenilebilir. Daha küçükler ama oldukça sulular. Sonbaharda yabani kiraz ağacının yaprakları kışın dökülmeden önce parlak kırmızıya döner. **Doğal konum**: Aslen Yunanistan'a özgüuzak kuzey ve kuzeydoğu hariç, yabani kiraz Avrupa'nın yanı sıra Küçük Asya ve Kafkasya'da da bulunabilir. **Başarılı yetiştirme:** İç mekanlarda tohumlardan büyümek tüm yıl boyunca mümkündür. Çimlenmeyi teşvik etmek için önce tohumları birkaç gün buzdolabına koyun. Daha sonra 24 saat oda sıcaklığında suda bekletin ve ardından büyüyen alt tabakaya veya nemli, kumlu bahçe toprağına yaklaşık bir santimetre derinliğe yerleştirin. Kültür kabının üzerine streç film çekin ve filmde birkaç delik açın. Bu, toprağın kurumasını önler. Folyoyu her iki ila üç günde bir 2 saat çıkarmalısınız. Bu, büyüyen toprakta küf oluşumunu önler. Tohum saksısını 20 ila 25°C sıcaklıkta hafif ve sıcak bir yere koyun ve saksı toprağını nemli tutun ama ıslak değil. Çimlenme genellikle dört ila altı hafta sonra gerçekleşir. **En iyi konum:** Kuş kirazı hafif bir ağaç türüdür ve bu nedenle sıcak, güneşli yerleri tercih eder. Güzel bir şekilde gelişmesi için ona yeterince yer verin, çünkü tek başına bir ağaç olarak kendi haline gelir. **Optimum bakım:** Kuş kirazını budarken, meyve ağaçlarında olduğu gibi ağaç biraz daha inceltilmelidir. böylece yapraklara, çiçeklere ve meyvelere bol miktarda ışık ve hava ulaşır. Yaşlı bahçıvanın atasözü, budamadan sonra bahçıvanın şapkasını dalların arasından atabilmesi gerektiğini söyler. **Kışın:** Ağacı ilk kışın yaprak veya çalı çırpı yığarak koruyun. Ertesi yıldan itibaren kuş kirazı tamamen dayanıklıdır.

Vad cseresznye
Prunus avium
Minden cseresznye anyja

A lombhullató vadcseresznyét könnyen felismerhetjük sima gyűrűs kérgéről. A vörös-barnás kérgen jellegzetes vonásként kiemelkednek a parafaszemölcsök vízszintes sávjai. Körülbelül 2500 éve a vadon élő formát nemcsak terméseihez használják, hanem háziasították is. A cseresznye minden formáját a vadon élő növényből nemesítik, amelyet Görögországban már jóval korunk előtt termesztettek. A légiók végül Román keresztül vitték át őket az Alpokon. A madárcseresznye buja virágai áprilisban és májusban még a levelek kihajtása előtt fejlődnek. Ezután az egész fát tiszta fehér virágok borítják, többnyire fürtökben. A csonthéjasok ezt követően júliusban érnek vörösről sötétre és fekete-vörösre, fényes felülettel. A vadcseresznye gyümölcsei egyébként éppúgy ehetőek, mint a normál cseresznye. Kisebbek, de elég ládúsak. Ősszel a vadcseresznyefa levelei élénkpirosra váltanak, mielőtt télen lehullanak. **Természetes elhelyezkedés**: Eredetileg Görögországban honosa messzi észak és északkelet kivételével a vadcseresznye Európa-szerte, valamint Kis-Ázsiában és a Kaukázusban megtalálható. **Sikeres termesztés:** A beltéri magvak termesztése egész évben lehetséges. Először tegye a magokat néhány napra a hűtőszekrénybe, hogy elősegítse a csírázást. Ezután hagyja őket 24 órán át szobameleg vízben ázni, majd helyezze őket körülbelül egy centiméter mélyre a termesztő aljzatba vagy nedves, homokos kerti talajba. Nyújtson ragasztófóliát a tenyészedényre, és szúrjon ki néhány lyukat a fóliába. Ez megvédi a talajt a kiszáradástól. A fóliát két-három naponta 2 órára le kell venni. Ez megakadályozza a penészképződést a növekvő talajon. Helyezze a magcserepet világos és meleg helyre, ahol a hőmérséklet 20-25°C, és a virágföldet tartsa nedvesen, de ne nedvesen. A csírázás általában négy-hat hét után következik be. **A legjobb hely:** A madárcseresznye világos fafaj, ezért a meleg, napos helyeket kedveli. Adjunk neki elegendő teret, hogy szépen fejlődjön, mert magányos faként magához tér. **Optimális gondozás:** A madárcseresznye metszésekor a fát érdemes még egy kicsit ritkítani, ahogy az a gyümölcsfáknál szokás. hogy sok fény és levegő jusson a levelekre, virágokra és gyümölcsökre. A régi kertész mondás szerint metszés után a kertésznek képesnek kell lennie az ágak közé dobni a kalapját. **Télen:** Védje a fát az első télen levelek vagy kefe felhalmozásával. A következő évtől a madárcseresznye ekkor már teljesen szívós.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

西洋実桜

Prunus avium

サクランボの母

夏緑樹で滑らかな樹皮の木は一目でわかります。特徴は水平に伸びる赤茶色のこぶの付いたコルクのような枝です。2500年前から、野生品種は果実だけではなく、栽培にも利用されています。すべての種は、西暦紀元以前にギリシャで既に栽培されていた野生品種に由来しています。ローマ軍はアルプスを越え、この植物を持ち帰りました。4月と5月に葉が出る前に、白く明るい花が小枝に咲き誇り樹木全体を覆います。7月には食用のさくらんぼと同じ光沢のある赤色または濃い赤色の核果を実らせます, 小さいですが、とてもジューシーです。冬に葉を落とすまで秋の間、葉は赤く輝きます。

自然な場所:
もともとはギリシャ原産ですが、北部と北東部を除いたヨーロッパ各地、アナトリアとコーカサス地域にも分布しています。

栽培成功:
種子繁殖は室内で年間を通して可能です。発芽性を高めるには、種を冷蔵庫に数日保存します；その後、種を温水に24時間浸します。湿った培養土または砂を使用した土壌の深さ約1cmに種を植え、サランラップなどの透明フィルムで鉢をカバーします。透明フィルムには空気穴をいくつかあけ、2～3日に1回は約2時間、完全にフィルムを鉢から外します。そうすることで、カビの発生を防ぎます。20℃〜25℃の明るく暖かい場所に置き、用土は湿った状態に保ちます。通常は約4～6週間で発芽します。

最高のロケーション:
暖かく日当たりの良い場所を好みます。樹木の成長のためには広いスペースが必要で、孤立した状態での栽培が最良です。

最適なケア:
剪定は他の果物の木と同様、最大限に光と空気が樹木の葉、花、果実に届くように込み合った枝を透かすようにします。一般的な庭師のルールでは、投げた帽子が枝の間を通るくらいと言われています。

冬に: 最初の冬は、枝葉や下生えを使って樹木を保護する必要があります。それ以後は完全な耐寒性を備えます。

SKU: 13007 / Vogelkirsche

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved